

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 9CoP/30/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722204015  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5722204015.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov, matka: K. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. - A. XX a otec: A. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, F. republika, štátny občan F. republiky, o návrhu Q. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. - A. XX, o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 9P/267/2022-49 zo dňa 06. 02. 2023, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zveril maloletú J. do náhradnej osobnej starostlivosti Q. D. s povinnosťou vykonávať osobnú starostlivosť o dieťa v rovnakom rozsahu ako ju vykonávajú rodičia s tým, že právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Otcovi a matke určil povinnosť platiť výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na nepnoleté nezaopatrované dieťa podľa osobitného predpisu mesačne každý zvlášť, splatné vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin uložil povinnosť vždy do 30. 06. a 31. 12. každého kalendárneho roka predložiť správu o výkone náhradnej osobnej starostlivosti, o kvalite starostlivosti o maloleté dieťa a skutočnosti, či rodičia môžu zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 45, § 62, § 75 a § 77 Zákona o rodine, resp. § 81 ods. 1 Zákona o rodine, pričom konštatoval, že rozhodnutie o zverení do náhradnej osobnej starostlivosti inej osobe ako rodiča je v záujme maloletého dieťaťa, keď starostlivosť o maloleté dieťa v podstate od jeho narodenia vykonáva teta maloletej - navrhovateľka, nakoľko matka dieťaťa nemá dostatočné rodičovské zručnosti a s ohľadom na jej nie priaznivý zdravotný stav nedokáže úplne zabezpečovať starostlivosť o dieťa. Dieťa má tiež zdravotné problémy, je preto potrebné dozerať a zabezpečovať, aby mu bola poskytnutá riadna zdravotná starostlivosť, pričom práve navrhovateľka doprevádza na všetkých vyšetreniach v odborných ambulanciách dieťa a rovnako tak preň zabezpečuje aj rehabilitačné cvičenia. Súd o zverení do náhradnej osobnej starostlivosti rozhodol na základe súhlasu matky dieťaťa za situácie, keď otec sa o dieťa nezaujíma, neplní si ani vyživovaciu povinnosť a nezúčastnil sa ani pojednávania pred súdom. Súd mal preukázané, že dieťa je na navrhovateľku zvyknuté, majú medzi sebou vytvorené citové väzby, pričom navrhovateľka má vytvorené vhodné podmienky pre zdravý fyzický a psychický vývoj dieťaťa. Pri výške výživného

vychádzal súd zo schopností a možností oboch rodičov a rozhodol tak, že výživné majú rodičia platiť v minimálnom rozsahu, a to vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP. Súd zároveň uložil povinnosť opatrovníkovi maloletého dieťaťa - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin predložiť správu o výkone náhradnej osobnej starostlivosti a o rozsahu zabezpečovania základných životných potrieb dieťaťa.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Nakoľko v odvolaní neuviedol konkrétne, v čom vidí nesprávnosť rozhodnutia, resp. ako navrhuje, aby súd rozhodol, na základe výzvy súdu svoje odvolanie doplnil a uviedol, že nie je otcom maloletej J., pričom však je pravdou, že v dobe tehotenstva matky dieťaťa sa s menovanou stýkal, nakoľko v tej dobe bývala v F. republike. D. rozhodnutý tiež jej pomôcť vo veciach, ktoré sa týkali zdravotnej starostlivosti a všetkého okolo. Chcel by sa k týmto veciam pred súdom vyjadriť.

3. K podanému odvolaniu sa matka maloletého dieťaťa, ani opatrovník nevyjadrili.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Z preskúmaného rozhodnutia, ako aj spisového materiálu odvolací súd zistil, že predmetom konania bolo rozhodovanie o náhradnej osobnej starostlivosti. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania maloleté dieťa bolo doteraz v starostlivosti matky, ktorá však vzhľadom na svoj zdravotný stav, ako aj zdravotný stav dieťaťa nebola schopná v plnom rozsahu zabezpečovať základnú starostlivosť. Prakticky od narodenia dieťaťa sa o toto starala sestra matky - teta maloletej J., ktorá sa o dieťa starala, navštevuje s ním všetky potrebné vyšetrenia v odborných ambulanciách, resp. zabezpečuje rehabilitáciu. Otec o maloleté dieťa nejaví záujem. Súd v rámci dokazovania zistil, že maloletá J. prakticky od narodenia žije v spoločnej domácnosti so sestrou jej matky, ako aj starou matkou. Navrhovateľka sa snaží pomáhať pri výchove a starostlivosti o svoju neteť, v mieste bydliska má povest' starostlivej a obetavej dcéry a sestry. Pre výchovu maloletého dieťaťa má vytvorené všetky predpoklady a podmienky a pri výchove prakticky nahrádza starostlivosť oboch rodičov.

6. Na základe takto zistených skutočností je možné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil.

7. S prihliadnutím na obsah odvolania otca maloletého dieťaťa, ktorý uviedol, že sa necíti byť biologickým otcom maloletej J., súd poukazuje na rodný list, kde ako otec je A. J. zapísaný. Pokiaľ sa otec domnieva, že nie je otcom maloletej J., môže postupovať v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine. Pokiaľ uviedol, že by chcel pred súdom objasniť určité skutočnosti, nevyužil možnosť zúčastniť sa prejednávania veci pred prvoinštančným súdom. Vo svojom odvolaní v konečnom dôsledku nespochybnil správnosť rozhodnutia o zverení maloletej J. do náhradnej osobnej starostlivosti, ani nenavrhol iný spôsob riešenia starostlivosti o dieťa.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie správne vo veci rozhodol a s jeho rozhodnutím sa v celom rozsahu stotožnil, nakoľko je v súlade so záujmami maloletého dieťaťa.

9. Pretože vo svojom odvolaní otec dieťaťa neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli prejednané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP a konštatoval, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).